

Peterissa Huhtikuun 15 p. 1897.

Tekka rakas !

Kovin oli hupaisa niin kauasta aikaa saada kirjeesi ! — menilukuiset kiitokseni siitä !

Sinä et yksin ole kirjettäni odottanut. Liusa rukkenikin ^{(manenmanuun)muoraa} on saanut koko pitkän talven odottaa ja odottaa — eikä hän ole vielääkään, ei saanut kirjettäni, ei toonut minua ! Olen nykyisin vajonnut seeliseen röyryyteen tilaan etten mitään kykene. Elämä himintaisen luntua minusta taakalle — kohtoko pääsen täältä poisso ?!

Hertaimmet kiitokseni, Teille kaikille, ystäväillisyystenne, kuin loivotte minua sinne käymään !

Peru ja Maija

Johan ne tyttösetkin siellä läitävät kovin
kirjittäni odottaa! Mutta ei ne rukot
veitä tällä viikolla saa ainoatakaan ri-
viä. Ensiviikolla toivon jo jaksavani
kirjittaa — ehkäpä silloin on jo yskä
rasituksineen ohittoe. Jo joopahan
päälle päätteksi jo viikonlopussa jaksai-
sin kempää matkalle "Helsingforsin".

Olisi se sentään sama juttu! —
En sitä oikeen raatsisi mielestäni
jättää, sitä samaista Helsinki mat-
kaa.

Parasta lienee mummulle kuin
lähtee levolle koska on kann vängy-
mys ja ajatukset kovin hajanaiset.

Totta toki jookus taas kirjoi-
tat odottavalle
äidille.

Manilukuiset terveiset Papalle
Lerdalle Yrjälle ja Maijalle!
Ikälle itselleen tietysti päällimmäis!

Moi muu pakkas — tushin huomannut mikä ilo täällä Oulun
yhteiskunnalla on! Ostin koko kumpun — ottaa huomata sille se